

fremdrog to Tilfælde af Skader, som efter det ærede Medlems Mening havde fundet en daarlig Afgørelse fra Arbejderforsikrings-Raadets Side. De angik dels en Telefonarbejder, dels en Skovarbejder. Den Telefonarbejder, som det ærede Medlem omtalte, var væltet med sin Cykel paa Vejen til sit Arbejdssted, og Tilfældet blev afvist af Raadet, fordi Ulykken var sket udenfor Arbejdsområdet. Ærede Medlemmer vil jo vide, at Ulykker, der finder Sted paa Vej til og fra Arbejdet, i Almindelighed ikke anses som opstaaet ved den forsikredes i denne Lov omhandlede Beskæftigelse eller under de Forhold, hvorunder denne foregaar, som udtalt i § 3. Og Grunden til, at Ministeriet traf den Afgørelse, som det ærede Medlem har omtalt, for vedkommende Telefonarbejder, var ikke, at man i al Almindelighed vilde henføre Ulykestilfælde, indtrufne paa Vej til Arbejdsstedet, under Loven, men det var denne, at Ministeriet fandt, at den Omstændighed, at den paagældende var Liniearbejder, og at Lønnen beregnedes fra det Tidspunkt, paa hvilket Logiet forlades, kunde berettigg, at Tilfældet henførtes under Loven. Denne Betragtning fra Ministeriets Side deler jeg ganske, og den førte ogsaa til, at vedkommende Arbejders Skade blev optaget til Afgørelse af Arbejderforsikrings-Raadet.

Hvad den af det ærede Medlem omtalte Skovarbejder angaar, har det været vanskeligt at identificere den vedkommende i det store Antal Sager, som Raadet hvert Aar behandler, og som gaar op til ca. 12 000, der giver Anledning til ca. 3 000 Afgørelser; men man er dog blevet paa det rene med, at Sagen angaar en Person, hvem der overgik en Ulykke i 1919, og at der er givet ham en Erstatning, beregnet efter en Invaliditetsgrad af 10 pCt. og en Aarsløn paa 1 200 Kr., og det er jo ikke nogen stor Erstatning under Hensyn til Pengenes daværende Værdi, der her er ydet. Men hvis Tilfældet var indtruffet under den nugældende Ulykkesforsikringslov, vilde dog Erstatningen være blevet beregnet efter en Aarsløn paa 2 400 Kr., og Erstatningen vilde da være blevet 1 200 Kr. i Stedet for, som Tilfældet nu blev, 600 Kr. Men efter de Oplysninger, som Indenrigsministeriet om denne Sag har kunnet indhente, skønner jeg ikke rettere, end at det ærede Medlems Fremstilling af den Overlast, som denne Skovarbejder har lidt, har været i betydelig Grad overdrevet. Paastanden om, at Man-

dens 4 Fingre er omtrent stive, stemmer aldeles ikke med den indsendte afsluttende Lægeerklæring og heller ikke med Raadets Lægers Undersøgelse af den tilskadekomne. Efter denne Undersøgelse angiver Lægerne: En Smule Svind af Tommelens Spids og praktisk talt fri Bevægelighed i Ledene. 2den Finger var rask, 3die og 4de Finger havde lidt Bløddelsdefekt paa Spidsen af Fingrene, Yderledene var stive, naar Fingrene holdtes i strakt Stilling, Midterledene bøjedes under aktiv Modstand fra vedkommende dog 90 Grader, medens Grundledene var fri; 5te Finger var ogsaa delvis stiv i Yderledet og i Midterledet, medens Grundledet var frit. Passivt førtes alle Fingerspidserne let ind til Haanden. Disse Oplysninger fra Lægerens Side viser jo, at det ikke er et Ulykestilfælde, som har haft meget skæbnesvangre Følger for vedkommende Mand, og Oplysningerne viser ogsaa, at der har været en betydelig Tilbøjelighed til Overdrivelse hos den tilskadekomne, hvis Invaliditet efter de af Raadet fulgte Regler absolut ikke kunde sættes højere end til 10 pCt.

Tillige har det ærede Medlem til min Beklagelse omtalt Raadets Læger paa en Maade, som jeg absolut ikke kan lade staa uimodsagt. Det ærede Medlem har herom udtalt: „Jeg vil sige til de Godtfolk fra denne Plads paa manges Vegne her i Landet, hvis Sag jeg har plæderet overfor Raadet i mange Aar, at hvis de ikke ønsker, at den Opfattelse skal brede sig ud over Landet, at de føler sig først og fremmest som værende i Forsikringsselskabernes Sold, maa de anlægge en anden Optræden.“ Der findes ikke i hele dette Forhold, som det ærede Medlem har fremdraget, og overhovedet ikke i Tilknytning til de Lægers Virksomhed, der er ansat under Forsikringsraadet, noget som helst, som berettiger det ærede Medlem til at fremsætte en Udtalelse af dette Indhold. Det bør erindres, at der her er virkelig Fare for Simulation, for Overdrivelse og Hysteri, og derfor er det nødvendigt, at Raadets Læger optræder kritisk overfor de tilskadekomnes Angivelser. Raadets Læger har intet med Forsikringsselskaberne at gøre, og de maa efter Ulykkesforsikringslovens § 11 ikke have noget som helst med disse Selskaber at gøre, og derfor maa Insinuationen om, at de skulde staa i Forsikringsselskabernes Sold, og at deres Virksomhed skulde være Vidnesbyrd herom, skarpt tilbagevises.

Det ærede Medlem fremsatte en Række